

УДК 811.161.2*282
DOI 10.31652/2521-1307-2026-42-05

Стилістичні особливості поетичного перекладу (на прикладі сонетів Елізабет Баррет Браунінг)

Олександра Пальчевська* <https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Вікторія Новицька <https://orcid.org/0009-0001-1622-1495>

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів, Україна

*Автор-кореспондент, e-mail: palch56@ukr.net

Надійшла до редакції: 21.02.2026 • Схвалено до друку: 21.03.2026

Анотація

У статті здійснено комплексний аналіз стилістичних особливостей поетичного перекладу на матеріалі сонетів Елізабет Баррет Браунінг – видатної представниці англійської вікторіанської поезії, авторки всесвітньо відомого циклу «Сонети з португальської». Актуальність дослідження зумовлена складністю відтворення поетичного тексту, у якому зміст і форма становлять нерозривну єдність, а художній ефект досягається завдяки поєднанню ритму, рими, метафорики, синтаксичної варіативності й емоційної насиченості. Метою статті було виявити та систематизувати стилістичні особливості перекладу сонетів Е. Б. Браунінг українською мовою, а також визначити перекладацькі стратегії, що сприяють збереженню індивідуального авторського стилю. Для реалізації поставленої мети розглянуто теоретичні засади поетичного перекладу, окреслено основні труднощі (лексичні, літературно-естетичні й соціокультурні) та схарактеризовано підходи до перекладу віршованих творів. У практичній частині проведено порівняльний аналіз оригінальних сонетів і їх українських перекладів. У дослідженні акцентовано на лексико-стилістичних трансформаціях, зокрема на випадках, коли замість дослівного відтворення лексеми *give* перекладач уживає розгорнуту метафоричну конструкцію — дарунки твого серця несказанні. Окремо проаналізовано способи збереження ритмомелодійної організації й особливості репрезентації образної системи й інтонаційної структури поетичного тексту. Установлено, що адекватності перекладу досягають шляхом поєднання римованого та метричного перекладу з елементами інтерпретації, компенсації й семантичного розширення. Доведено, що поетичний переклад є творчим процесом співінтерпретації, у якому перекладач — співтворець художнього тексту. Збереження емоційної глибини, інтонаційної виразності та стильової своєрідності поезії Е. Б. Браунінг можливе за умови гармонійного поєднання змістової точності й поетичної майстерності.

Ключові слова: поетичний переклад, сонет, стилістичні засоби, перекладацькі трансформації, ритм, рима, метафора, інтерпретація

Stylistic Devices of Poetic Translation (Based on the Examples of Elizabeth Barrett Browning Sonnets)

Oleksandra Palchevska* <https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Viktoriia Novytska* <https://orcid.org/0009-0001-1622-1495>

Lviv State University of Life Safety, Lviv, Ukraine

*Corresponding author, e-mail: palch56@ukr.net

Received: 21.02.2026 • Accepted: 21.03.2026

Abstract

Relevance. The article offers a comprehensive and in-depth analysis of the stylistic devices employed in poetic translation, drawing on the sonnets of Elizabeth Barrett Browning, a prominent representative of Victorian English poetry and the celebrated author of the renowned cycle “Sonnets from the Portuguese”. The relevance of the study is determined by the intrinsic complexity of translating poetic texts, in which content and form function as an inseparable unity, while the overall aesthetic effect emerges from the intricate interplay of rhythm, rhyme, metaphorical imagery, syntactic variation, and emotional intensity. Such features make poetic translation a particularly demanding field that requires not only linguistic competence but also a high degree of artistic sensitivity. **Purpose.** The aim of the article is to identify, classify, and systematize the stylistic devices present in Ukrainian translations of E. B. Browning’s sonnets, as well as to determine the translation strategies that enable the preservation of the author’s unique poetic voice and individual style. **Objectives.** To achieve this objective, the study first examines the theoretical foundations of poetic translation, drawing on contemporary translation studies and classical approaches. It further outlines the principal challenges faced by translators, including lexical difficulties, literary-aesthetic constraints, and sociocultural differences that may influence the interpretation of the source text. In addition, the article characterizes the main approaches to poetic translation, such as literal translation, free adaptation, and interpretative rendering, highlighting their advantages and limitations in relation to poetic discourse. **Results.** The study demonstrates the effectiveness of various translation techniques and particular attention is devoted to lexical and stylistic transformations, especially in cases where direct equivalents are insufficient to convey the original meaning or emotional nuance. For instance, instead of a literal translation of the lexeme “giver”, the translator opts for an expanded metaphorical construction, “the unspeakable gifts of your heart,” which enhances the expressive and emotional depth of the translated text. Furthermore, the study explores the methods used to preserve the rhythmic and melodic organization of the poems, including the reproduction of meter, rhyme schemes, and sound patterns. It also examines how translators render the imagery system and maintain the intonational structure of the poetic text, which plays a crucial role in conveying the author’s emotional and aesthetic intentions. The findings of the research indicate that the adequacy of poetic translation is achieved through a balanced combination of rhymed and metrical equivalence with elements of interpretation, compensation, and semantic expansion. **Conclusions.** The study ultimately demonstrates that poetic translation is not merely a process of linguistic transfer but a creative act of co-interpretation, in which the translator assumes the role of a co-creator of literary work. Preserving the emotional depth, stylistic originality, and expressive richness of Elizabeth Barrett Browning’s poetry thus requires a harmonious synthesis of semantic precision and poetic craftsmanship, ensuring that the translated text retains both its artistic integrity and its communicative power.

Keywords: poetic translation, sonnet, stylistic devices, translation transformations, rhythm, rhyme, metaphor, interpretation

Постановка проблеми. Поетичний переклад традиційно розглядають як одну з найскладніших галузей перекладознавства, оскільки він передбачає не лише точне відтворення змісту оригіналу, а й збереження його формально-естетичних параметрів – ритмічної організації, римування, образної системи, інтонаційної й емоційної насиченості. Особливої складності набуває переклад творів із виразною індивідуально-авторською стилістикою, зокрема сонетів Елізабет Барретт Браунінг – однієї з провідних представниць англійської поезії вікторіанської доби. На думку Г. Блума, сонети Браунінг об'єднують спонтанність особистого почуття та витонченість мистецького конструювання (Bloom, 2003, р. 164). Поетична спадщина авторки характеризується глибоким ліризмом, складною метафориною, активним використанням архаїчних елементів, розгалуженими синтаксичними конструкціями та високим рівнем емоційної експресії. Такі риси формують багатовимірний художній простір, що створює суттєві труднощі для перекладача. У процесі перекладу виникає потреба в забезпеченні балансу між змістовою точністю та поетичною виразністю, а також у відтворенні індивідуального стилю авторки без втрати національно-мовної специфіки перекладу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на багатовікову історію практики поетичного перекладу, його теоретичне осмислення й досі залишається незавершеним. Сучасний стан досліджень у галузі поетичного перекладу стисло окреслено в *Encyclopaedia of Literary Translation into English* (Classe, 2000). У статтях О. Класс подано огляд основних підходів до перекладу поезії й окреслено ключові проблеми. Значний внесок у розроблення теорії поетичного перекладу здійснили також С. Баснетт, А. Лафевр і Г. Голмс, які розглядали переклад як інтерпретацію, культурне «переписування» та форму міжкультурної

комунікації (Bassnett, 2002; Lefevere 1992; Holmes, 1988). Попри велику кількість праць, присвячених проблемам перекладу поезії, у науковому дискурсі й досі немає єдності щодо оптимальних стратегій відтворення віршованої форми, ритму та рими.

Мета статті – виявлення та систематизація стилістичних особливостей поетичного перекладу на матеріалі сонетів Елізабет Барретт Браунінг, а також аналіз перекладацьких стратегій, що забезпечують збереження авторського голосу в українському тексті. Реалізація поставленої мети передбачає виконання таких **завдань**: проаналізувати теоретичні засади поетичного перекладу в сучасному перекладознавстві, окреслити специфіку поетичного стилю Елізабет Барретт Браунінг, дослідити особливості відтворення стилістичних засобів, зокрема метафорики, ритміко-інтонаційної структури, римування тощо у вибраних сонетах, здійснити порівняльний аналіз оригінальних текстів і їх українських перекладів та оцінити ефективність перекладацьких прийомів у контексті збереження художньої виразності.

Виклад основного матеріалу. Специфіка поезії як жанру значно ускладнює перекладацький процес. На відміну від прозового тексту, поетичний твір функціонує як цілісна система, у якій зміст невіддільний від форми. Рима, ритм, метрика, строфічна організація, синтаксична інверсія та звукові повтори виконують не лише формальну, а й смислотворчу роль. Як зазначає С. Баснетт, у перекладі поезії перекладачеві часто доводиться жертвувати елементами поетичної форми, зокрема римою, задля збереження змістової точності тексту (Bassnett, 2002, р. 76). Переклад поезії потребує від перекладача не лише високого рівня мовної компетентності, а й творчого мислення та здатності до інтерпретації.

За спостереженнями С. Харіянта, перекладачі художніх творів у процесі роботи

завичай мають справу з трьома основними групами проблем: мовними (лінгвістичними), літературно-естетичними та соціокультурними. Оскільки поезія є різновидом літературного жанру, при її перекладі виникають ті ж труднощі, однак у більш загостреній формі через специфіку поетичної мови та форми (Nariyanto, 2003).

До групи лінгвістичних труднощів належать передусім лексичні та синтаксичні проблеми. Однією з ключових є проблема колокацій – сталих словосполучень, характерних для певної мовної системи. Вони часто не мають прямого еквівалента в мові перекладу, а буквальне відтворення може призвести до стилістичної або семантичної неточності. Адекватний переклад колокацій можливий лише за умови врахування нормативних моделей цільової мови та контекстуального аналізу. Не менш складними є випадки формальної подібності словосполучень у різних мовах за відмінності їх значення. У таких ситуаціях перекладачеві потрібно здійснювати глибокий семантичний аналіз, щоб уникнути інтерференції.

Додаткову проблему становлять нестандартні синтаксичні конструкції, характерні для поетичної мови. Інверсії, еліпсиси, розірвані конструкції можуть бути граматично незвичними, проте стилістично мотивованими. Завдання перекладача полягає в збереженні їхнього експресивного потенціалу з одночасним забезпеченням зрозумілості тексту. Однією з ефективних стратегій є виокремлення базової предикативної структури речення та її адаптація відповідно до норм цільової мови.

Поетичний текст функціонує як художньо організована система, у якій форма та зміст взаємодіють. Порушення будь-якого з компонентів може призвести до втрати цілісного естетичного ефекту. Звукова організація, добір лексики, розташування слів у рядку формують атмосферу твору та впливають

на сприйняття читача. Такі порушення належать до літературних труднощів.

Англійський перекладознавець П. Ньюмарк виокремлює три основні складові естетики поетичного тексту:

1) структуру вірша (композицію та ритмічну організацію);

2) метафоричну систему як основу образності;

3) звукові елементи (ритм, риму, алітерацію та інші повтори), що формують мелодику твору (Newmark, 1988, p. 69).

Перекладач має прагнути до збереження цих складників, адаптуючи їх до мовних і культурних особливостей цільової аудиторії без втрати загальної художньої концепції.

Соціокультурні проблеми виникають у разі наявності в тексті культурно специфічних реалій, понять або алюзій.

Для подолання соціокультурних розбіжностей перекладач застосовує різноманітні стратегії: буквальний переклад, транслітерацію, натуралізацію, використання культурного або функціонального еквівалента, описовий переклад, узагальнення (класифікатор), компонентний аналіз, синонімічну заміну, додавання пояснень чи зносок, опущення окремих елементів тощо.

Буквальний переклад передбачає перенесення одиниці перекладу (слово, фраза, речення) в пряму значенні. Транслітерацію використовують тоді, коли перекладач передає слово з мови оригіналу, адаптуючи його лише до графіки цільової мови (напр., *Oxford* → *Оксфорд*). Якщо ж адаптація стосується ще й вимови, маємо справу з натуралізацією (напр., *computer* → *комп'ютер*).

Коли неможливо знайти прямий відповідник, перекладач може застосувати функціональний еквівалент або культурний еквівалент або ж передати значення через опис. У випадках, коли термін є занадто специфічним, його можна нейтралізувати або замінити на загальніший – це так звані класифікатори.

Також використовується синонімічний переклад, коли добирають найближчий за змістом еквівалент.

Процедура компонентного аналізу полягає в розкладанні значення слова на складові (напр., «knight» → «озброєний воїн з титулом»). У деяких випадках перекладач вдається до додавання пояснення, часто у вигляді зноски, або ж до видалення неважливих для розуміння деталей. Ці методи часто поєднуються – така стратегія називається пара (couplet).

Водночас доцільним є звернення до специфіки наукового дискурсу в галузі поетичного перекладу. На відміну від багатьох інших напрямів перекладознавства, тут не сформовано єдиної нормативної парадигми. Позиції теоретиків, поетів і літературознавців варіюються в надзвичайно широкому діапазоні від орієнтації на максимальну формальну відповідність до пріоритету творчої інтерпретації. Це зумовлено самою природою поезії як синкретичного виду мистецтва, у якому зміст і форма є нерозривними.

Французький дослідник А. Лефевр, а згодом С. Баснетт виокремили низку основних стратегій перекладу поетичного тексту, серед яких:

- фонемний переклад, орієнтований на імітацію звукової організації оригіналу;
- дослівний переклад, що прагне максимальної семантичної точності;
- метричний переклад, спрямований на відтворення віршового розміру;
 - прозовий переклад із фокусом на змісті;
 - римований переклад зі збереженням рими та метрики;
- переклад білим віршем, що відтворює ритм без рими;
- інтерпретація або імітація, яка передбачає вільніше переосмислення тексту (Lefevre, 1975; Bassnett, 2002, p. 84).

Попри значну кількість праць, написаних поетами, перекладачами та критиками, систематичних досліджень у цій сфері небагато.

Різноманітність поглядів яскраво демонструє й Г. Голмс, який водночас наголошує на гостроті суперечок між прихильниками різних позицій: *«Якою має бути віршована форма перекладеної поезії? Можливо, не існує іншого аспекту перекладознавства, який викликав би стільки пристрастей і так мало ясності серед критиків. Один твердить: поезію слід перекладати прозою. Інший заперечує: ні, тільки віршами, інакше втрачається її суть. Третій додає: так, у віршах – і обов'язково зі збереженням форми оригіналу. А четвертий жахається: вірш у вірш – добре, але, будь ласка, пощадіть нас від "Гліади" в гекзаметрах!»* (Holmes, 1988, p. 25).

Елізабет Баррет Браунінг (1806–1861) є однією з найвизначніших поетес вікторіанської епохи, чия сонетна творчість вирізняється глибоким психологізмом, емоційною напругою і витонченістю художніх засобів. Її цикл «Сонети з португальської» є одним із найвищих здобутків у світовій любовній ліриці. Серед поетів, що зверталися до однієї з найскладніших поетичних форм – сонета, саме у творчості Е. Б. Браунінг спостережено особистісний, автобіографічний вимір, розкритий особливо яскраво та художньо досконало. У поєднанні з листуванням із чоловіком Робертом Браунінгом сонети Е. Б. Браунінг сформували романтичний образ кохання двох видатних митців, яке змогло подолати численні перешкоди й перенести закоханих із похмурої атмосфери Лондона до сонячної Італії (Марач, 2008). Тематика її сонетів охоплює:

1) любов як внутрішнє відродження – лірична героїня часто переживає метаморфозу під впливом почуття любові, що змінює її бачення світу та самої себе;

2) страх і сумніви – поряд із захватом любові поетеса передає тривогу, невпевненість, сумніви щодо власної гідності й здатності бути коханою;

3) духовний вимір стосунків – у багатьох її сонетах фізичне кохання підноситься до рівня духовного єднання душ.

Стилістика сонетів Браунінг вирізняється кількома характерними рисами:

1) інтенсивна емоційність – авторка майстерно передає складну гаму почуттів, варіюючи тон від екстатичного піднесення до глибокої тривоги;

2) персоналізація викладу – використання інтимного, майже сповідального тону створює ефект особистої розмови з читачем;

3) поєднання класичної форми з інноваційною варіативністю – хоча Браунінг наслідує традиційну форму сонета (переважно італійського типу), вона часто вносить зміни в ритміку й римування для посилення емоційної напруги.

У сонетах поетеси простежується активне використання тропів та стилістичних засобів, зокрема метафор, порівняння, анафор та алітерації. Наприклад, у знаменитому сонеті XLIII “How do I love thee?” – багаточарові метафоричні образи: *I love thee to the depth and breadth and height – My soul can reach* (Browning, 1850, p. 44).

У поетичній мові Браунінг метафори часто переплітаються з релігійною символікою, що вимагає обережної адаптації:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>The chrism is on thine head – on mine, the dew And Death must dig the level where these agree</i>	<i>Твій лоб у мири, мій же – у росі, Й лиш смерть одна могла б зрівняти нас</i>

У цьому випадку переклад адекватно відтворює символіку оригіналу: *chrism* передано як *мирра*, що зберігає релігійний підтекст і сакральну конотацію образу. Лексема *dew* перекладена як *роса*, що увиразнює первісний контраст між освяченістю та природною, земною стихією. Перекладач зберігає антитезу сакрального й буденного, а також відтворює символічну опозицію, закладену в оригіналі, не вдаючись до зміщення образів. Водночас використання форми *мирра* надає текстові архаїчного, піднесеного звучання, що відповідає стилістиці релігійної поезії.

Не менш яскравим є приклад адаптації метафоричної образності, пов'язаної з тілесністю та вразливістю:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>On me thou lookest with no doubting care, As on a bee shut in a crystalline</i>	<i>А зір твоїй за цю грань не зазирає, Де я – бджола завмерла в кришталі</i>

У цьому фрагменті образ *a bee shut in a crystalline* передає не лише тендітність героїні, а також її ізольованість, замкненість і стан внутрішньої застиглості. Бджола в кришталі – це жива істота, ув'язнена в прозорій оболонці, що символізує відчуження й неможливість повноцінного прояву життя. Переклад зберігає ключову метафору, відтворюючи образ *бджоли в кришталі*, і навіть підсилює мотив нерухомоті через уведення слова *завмерла*. Доданий компонент акцентує на емоційній застиглості героїні. Водночас перекладач трансформує структуру порівняння, розгортаючи його через образ *грані*, що додає просторової конкретності й підкреслює мотив межі між закоханими.

У процесі відтворення поетичного тексту перекладач часто змушений застосовувати лексико-стилістичні трансформації – зміни, спрямовані на пристосування лексичного складу та художніх засобів оригіналу до мовних норм і літературних традицій цільової мови. Такі перетворення є необхідними для збереження емоційної наснаженості, естетичного звучання та смислової глибини поезії.

Одним із виразних прийомів є архаїзація, що допомагає відтворити стилістичний колорит першотвору. В англійському тексті функціонують архаїчні займенникові форми *thou, thee, thy, thine*, які в українському перекладі передаються формами *ти, тебе* з відтінком піднесеності та урочистості:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>Wouldst thou miss any life in losing mine?</i>	<i>Як буду я в могилі – Й ти втратиш все, позбувшись мене?</i>

Тут ефект стилістичної архаїчності досягається через відповідну синтаксичну організацію вислову та використання лексики високого стилю в українській мові.

Ще одним різновидом перекладацьких трансформацій є лексична конкретизація:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>What can I give you back, O liberal and princely giver?</i>	<i>Що дати взамін за всі ці золоті Дарунки твого серця несказанні?</i>

У цьому випадку лексему *giver* відтворено розгорнутою конструкцією *дарунки твого серця несказанні*, що розширює семантичний обсяг вихідної одиниці та підсилює її емоційно-експресивне звучання.

Метафоризація – ще один поширений вид трансформації:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>A life-breath, till the forehead hopefully Shines out again</i>	<i>Й воскресли знов життя в мені й спромога</i>

У перекладі метафоричний образ *life-breath* трансформується: замість буквального «подиху життя» перекладач подає узагальнений образ відродження життєвих сил «*воскресли знов життя в мені й спромога*».

Приклад перекладу метафоричних складників:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>Thou hast thy calling to some palace-floor, Most gracious singer of high poems!</i>	<i>Твоє призвання – танцювальна зала, Співцю натхненний!</i>

Вираз *palace-floor* (буквально: *підлога палацу*) інтерпретовано через образ танцювальної зали, що надає фразі поетичності та символізує високе покликання ліричного героя.

У перекладі сонетів Елізабет Барретт Браунінг спостерігаємо послідовне прагнення зберегти ритмомелодійну організацію оригіналу. Щодо ритму, то В. Марач використовує п'ятистопний ямб – аналогічно до оригіналу. Порівняймо рядки:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>I lift my heavy heart up solemnly</i>	<i>Врочисто своє серце вверх здійму</i>

Обидва рядки мають близьку ритмічну будову, що дозволяє зберегти плавність та урочистість інтонації. Така ритмічна відповідність посилює відчуття емоційної глибини й драматизму, що є характерним для всього циклу сонетів.

У XXIX сонеті спостерігаємо вдаль відтворення образної метафорики та римованої структури:

Оригінал	Переклад В. Марача
<i>I think of thee! – my thoughts do twine and bud About thee, as wild vines, about a tree...</i>	<i>Ти – дум моїх володар: обвивають Тебе, мов грушу дикий виноград...</i>

Тут ритмомелодика вірша сприяє відтворенню образу всепоглинаючої любові, а римовання «обвивають – виноград» підтримує гармонійну інтонацію.

Висновки дослідження та перспективи подальших наукових розвідок. Проблематика поетичного перекладу є складною та багатоаспектною, адже передбачає не лише ґрунтовне володіння мовою оригіналу й перекладу, а й глибоке розуміння культурних, естетичних і соціокультурних чинників, що формують художню своєрідність твору. У процесі аналізу перекладів сонетів Елізабет Барретт Браунінг було встановлено, що ключовими труднощами постають збереження стилістичної індивідуальності та естетичної цілісності оригіналу за умов його мовної й культурної адаптації. Лінгвістичні ускладнення зумовлені розбіжностями в лексико-семантичних системах, граматичних моделях і фонетичній організації англійської та української мов, що безпосередньо впливає на відтворення ритмомелодики, строфічної структури та метрики сонета. Проведене дослідження підтверджує, що перекладачеві необхідно шукати виважений компроміс між максимальною точністю

відтворення змісту та врахуванням норм і традицій цільової мови. Водночас особливої ваги набуває аналіз та адекватне відтворення стилістичних засобів, адже саме вони забезпечують передачу авторського задуму й створення художньо повноцінного тексту перекладу.

Подальші наукові студії можуть бути спрямовані на розширення корпусу досліджуваних перекладів, зіставний аналіз різних українських інтерпретацій сонетної спадщини поетеси, а також на вивчення перекладацьких стратегій щодо поетичних текстів вікторіанської доби в ширшому міжкультурному контексті.

Література

- Марач, В. (2008). *Лебедина пісня: Літературознавчі нариси про поезію Е. Б. Браунінг*. Київ: Академвидав.
- Bassnett, S. (2002). *Translation Studies*. London : Routledge.
- Bloom, H. (2003). *Elizabeth Barrett Browning*. New York: Chelsea House.
- Browning, E. B. (1850). *Sonnets from the Portuguese*. London: Chapman and Hall.
- Classe, O. (2000). *Encyclopedia of Literary Translation into English*. Fitzroy: Dearborn Publishers.
- Hariyanto, S. (2003, March). Problems in translating poetry. *ResearchGate*.
https://www.researchgate.net/publication/322735211_Problems_in_Translating_Poetry
- Holmes, J. S. (1988). *Papers on Literary Translation and Translation Studies*. Amsterdam: Rodopi.
- Lefevere, A. (1975). *Translating Poetry: Seven Strategies and a Blueprint*. Amsterdam: Van Gorcum.
- Lefevere, A. (1992). *Translation, Rewriting, and Manipulation of Literary Fame*. London and New York: Routledge.
- Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York: Prentice Hall.

References

- Bassnett, S. (2002). *Translation studies*. Routledge. (in English).
- Bloom, H. (2003). *Elizabeth Barrett Browning*. Chelsea House. (in English).
- Browning, E. B. (1850). *Sonnets from the Portuguese*. Chapman and Hall. (in English).
- Classe, O. (2000). *Encyclopedia of literary translation into English*. Dearborn Publishers. (in English).
- Hariyanto, S. (2003, March). Problems in translating poetry. *ResearchGate*.
https://www.researchgate.net/publication/322735211_Problems_in_Translating_Poetry (in English).
- Holmes, J. S. (1988). *Papers on literary translation and translation studies*. Rodopi. (in English).
- Lefevere, A. (1975). *Translating poetry: Seven strategies and a blueprint*. Van Gorcum. (in English).
- Lefevere, A. (1992). *Translation, rewriting, and manipulation of literary fame*. Routledge. (in English).
- Marach, V. (2008). *Lebedyna pisnia: Literaturoznavchi narysy pro poeziiu E. B. Brauninh [Swan song: Literary studies essays on the poetry of E. B. Browning]*. Akademvydav. (in Ukrainian).
- Newmark, P. (1988). *A textbook of translation*. Prentice Hall. (in English).

Автори

Олександра Пальчевська, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов та перекладознавства
e-mail: palch56@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Вікторія Новицька, здобувач вищої освіти IV року навчання за освітньою програмою «Переклад з англійської» кафедри іноземних мов та перекладознавства
e-mail: viktorianovytyska12@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0001-1622-1495>

Конфлікт інтересів

Автори засвідчують про відсутність конфлікту інтересів

Authors

Oleksandra Palchevska, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
e-mail: palch56@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Viktoriia Novytyska, Fourth-year higher education student, The educational program “English Translation” at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
e-mail: viktorianovytyska12@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0001-1622-1495>

Conflict of Interests

The authors declare that they have no conflict of interest